

Miten kirjallisuudenopetus rakentaa
kirjallisuuden lukijuutta? Esittely
tutkimushankkeesta *Growing into
Literature. Advancing Theories and Practices
in Literature Education*

—

Kaisu Rättyä, Aino Mäkikalli ja Heidi Höglund

K

irjallisuuden lukijuuteen kasvaminen. Kirjallisuudenopetuksen teorioiden ja käytäntöjen kehittäminen (Growing into Literature. Advancing Theories and Practices in Literature Education) on Suomen Akatemian rahoittama konsortiohanke, jossa yhdistyvät Tampereen yliopiston, Turun yliopiston ja Åbo Akademin osahankkeet. Syyskuussa 2025 alkanut nelivuotinen hanke on monitieteinen, ja siinä yhdistyvät kirjallisuudentutkimus, kirjallisuusedidaktiikka, opetussuunnitelmatutkimus, oppimateriaalitutkimus ja kasvatustieteet. Hankkeen aikana on tarkoitus lukutaitoon ja lukemiseen liittyvän yleisen keskustelun sijaan syventää ymmärrystä (kauno)kirjallisuuden lukemisesta ja kirjallisuudenopetuksesta.

Kansallisten ja kansainvälisten arviointien ja tutkimusten, kuten Progress in International Reading Literacy Study (PIRLS) ja Programme for International Student Assessment (PISA), tulokset osoittavat suomalaisten oppilaiden lukutaidon, lukutaitosuoritusten ja kirjallisuuskiinnostuksen heikentyneen (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2023). Tilastopohjainen koulutuskeskustelu on vaikuttanut merkittävästi tapaan, jolla kirjallisuudenopetuksesta puhutaan, usein kirjallisuuden esteettisten ulottuvuuksien kustannuksella (esim. La Rosa 2023). Lisäksi tutkimus on tunnistanut tiedollisen aukon opettajien kirjallisuutta koskevien valintojen – kuten opetettavien kirjallisten ilmiöiden, oppimateriaalien ja opetuksellisten lähestymistapojen – teoreettisissa taustoissa (Mäkikalli 2023a). Vaikka suomalaista kirjallisuuden opetusta koskeva tutkimus on viime vuosina lisääntynyt (esim. Aerila et al. 2022; Höglund & Rørbech 2021; Mäkikalli 2023b; Rättyä 2019; Tainio et al. 2020), kattavaa kirjallisuudenopetusta alakoulusta lukioon koskevaa tutkimusta ei ole. Aiemmat yksittäiset tutkimukset ovat keskittyneet pääasiassa vuosiluokkiin 7–9 tai lukio-opetukseen, mutta ne eivät ole merkittävästi vaikuttaneet opetussuunnitelmiin tai oppikirjoihin. Tutkimuksemme fokus onkin kirjallisuudenopetuksen teoreettisten perusteiden, kansallisten opetussuunnitelmatekstien, oppimateriaalien ja opetuskäytänteiden syvässä ymmärtämisessä.

Hankkeen idea syntyi tutkimuskonsortiomme *Literature Education in Finland (LITEFI)* keskusteluissa, kun pohdimme, miten julkisessa ja akateemisessakin keskustelussa hyvin usein hypätään nopeasti lukutaidosta luetun kirjallisuuden määrään pohtimatta käsitteellisellä tasolla kirjallisuuden lukemista saati kouluopetuksen ja opettajien vaikutusta tähän. Kirjallisuudentutkijoina, kirjallisuusedidaktikoina ja opettajankouluttajina meitä kiinnosti syventyä kirjallisuuskäsityksiin, kirjallisuudenopetuksen sisältöihin opetussuunnitelmissa ja oppikirjoissa sekä siihen, millaista kirjallisuutta kouluissa luetaan ja miten kirjallisuutta käsitellään.

Tutkimushanke kytkeytyy vahvasti pohjoismaiseen ainedidaktiseen ja kirjallisuusedidaktiseen tutkimukseen, jossa tutkitaan, mitä, miten ja miksi opetetaan sekä kuka opettaa. Nämä kysymykset konkretisoituvat opetussuunnitel-

mien ohjaamassa kirjallisuudenopetuksessa käytännön toimiksi opettajan ja oppilaiden vuorovaikutuksessa. Hankkeemme perustuu koulutusasteiden läpi kulkevan kirjallisuuden opetuksen jatkumon ymmärtämiseen. Tehtävämme on tarkastella kirjallisuudenopetuksen uudistamisen mahdollisuuksia suomalaisessa perusopetuksessa ja lukiossa.

Viime vuosikymmeninä kirjallisuus on marginalisoitunut äidinkielen ja kirjallisuuden oppiaineessa, kun opetuksen painopiste on siirtynyt muihin kielen ja tekstin muotoihin, kuten mediateksteihin ja liikkuvaan kuvaan. Tämä on herättänyt kansainvälisesti huolta kirjallisuudenopetuksen asemasta. Äidinkielen ja kirjallisuuden opetusta kouluissa on ohjannut yhä utilitaristisempi, taitoja korostava paradigma, jossa korostuvat multimodaalisuus ja tekstitaidot. Lukutaitoon ja monilukutaitoon viittaavat käsitteet perustuvat laajaan tekstikäsitteeseen, jossa teksti voi viitata monenlaisiin kulttuurisiin tuotoksiin ja muodostua näin liukuvaksi käsitteeksi (Ongstad 2024; Rättyä 2026). Utilitaristisen näkökulman ongelmana on, että se voi hämärtää sivistyksen (*Bildung*) ja kirjallisuuden esteettisen olemuksen ideaa (Krogh 2020; Ongstad 2024). Onkin syytä pohtia sitä, millaista tietoa kirjallisuudenopetuksessa tulisi opettaa ja kuinka taide on opetuksessa läsnä (Sundby & Rødnes 2023). Pohjoiseurooppalaisissa opetussuunnitelmissa esteettisen lukemisen merkitys on vähentynyt, ja kirjallisuudenopetuksen painopiste on siirtynyt lukutaitoihin, analyysiin ja tulkintaan fiktion ja kirjallisuuden taiteellisen luonteen kustannuksella (Dera 2024; Erixon & Green 2020; Gourvennec et al. 2020; Höglund 2019; Kähkölä & Rättyä 2021, 2022; Mäkikalli 2023b). Aiempi tutkimus on myös osoittanut jännitteitä tekstikeskeisten ja lukijakeskeisten lähestymistapojen välillä sekä sen, miten erilaiset kirjallisuusteoreettiset viitekehykset vaikuttavat opettajien opetukseen (esim. Pieper 2020; Witte & Samihaian 2013).

Vaikka kirjallisen analyysin taidot ovat keskeisiä, liiallinen painotus formaaliin tekstianalyysiin uhkaa sivuuttaa kirjallisuudenopetuksen potentiaalinen tarjota oppilaille mahdollisuuksia uppoutua kaunokirjallisiin teksteihin ja lukukokemuksiin. Suomalaisetkin tutkimukset osoittavat, että kirjallisuudenopetus painottuu vahvasti (multimodaaliseen) tekstianalyysiin ja luetun ymmärtämiseen, kun taas esteettinen kokemus ja tunteet jäävät niin opetussuunnitelmissa kuin oppimateriaaleissakin vähäiseen asemaan (Kähkölä & Rättyä 2022; Mäkikalli 2023a; Niskakangas & Rättyä 2024). Taidelähtöinen kirjallisuuden opetus voi kuitenkin tukea sekä analyttisiä että affektiivisiä lähestymistapoja (esim. Jusslin & Höglund 2021a, 2021b; Höglund & Jusslin 2022; Lemieux 2021; Åkerholm & Höglund 2022). Taidelähtöinen lähestymistapa yhdistää kirjallisuudenopetukseen erilaisia taidemuotoja, kuten kuvataiteita, tanssia ja luovaa kirjoittamista. Metodologisesti taidelähtöinen opetus perustuu taidelähtöiseen tutkimukseen (Leavy 2018) ja painottaa tekemistä, luomista, tuottamista ja esittämistä. Samankaltaista kehitystä on tuotu esiin myös väitöskirjoissa, jotka käsittelevät pienten lasten lukemista (Nordström 2023). Vaikka lukijan

Suomalaisetkin tutkimukset osoittavat, että kirjallisuudenopetus painottuu vahvasti (multimodaaliseen) tekstianalyysiin ja luetun ymmärtämiseen, kun taas esteettinen kokemus ja tunteet jäävät niin opetussuunnitelmissa kuin oppimateriaaleissakin vähäiseen asemaan.

toimijuutta ja kirjallisuudenopetusta on tutkittukin aiemmin (esim. Alsup 2015), opetussuunnitelmatekstien tai oppimateriaalien rakentamiseen tähtäävä toimijuutta korostava teoreettinen perusta puuttuu. Hankkeessa pyrimme säilyttämään ja syventämään toimijuutta koko kirjallisuudenopetuksen jatkumon ajan tukemalla sitä opetussuunnitelmaratkaisujen, oppimateriaalien, taidelähtöisten opetustapojen sekä esteettisten kokemusten avulla. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kehitämme uutta näkökulmaa kirjallisuuteen kasvamiseen narratiivisen toimijuuden ja kokemuksellisen lukemisen teorioiden pohjalta (Alsup 2015; Meretoja 2017).

Kirjallisuudentutkimuksen suuntaukset ja paradigmaattiset muutokset – kuten vastaanottoteoriat, narratologia ja postkoloniaalinen tutkimus – ovat jättäneet jälkensä myös opetussuunnitelmiin, oppimateriaaleihin ja pedagogisiin menetelmiin (Mäkikalli 2024; Pieper 2020; Witte & Samihaian 2013). Sen sijaan uudemmat kirjallisuusteoreettiset lähestymistavat, kuten ekokritiikki, affektiivinen narratologia ja intersektionaalisuus, näkyvät monilukutaitoa painottavissa opetussuunnitelmissa ja materiaaleissa vain välillisesti, vaikka joitakin teemoja on sisällytetty opetussuunnitelmien yleisiin osioihin (Axelsson, Källström & Rättyä 2023; Mäkikalli 2024). Kirjallisuudentutkimuksessa käydyt teoreettiset keskustelut, kuten luonnon ja ihmisen suhdetta koskevat pohdinnat (posthumanistiset teoriat), tunteiden tarkastelu (affektiteoriat) sekä oman kerronnallisen toimijuuden reflektio (narratiivinen hermeneutiikka), ovat vahvistaneet asemaansa. Toimijuuden tarkastelu sekä lukijan näkökulmaherkkyys, näkökulmatietoisuus, kerronnallinen mielikuviutus ja narratiivinen dialogisuus (Meretoja 2017) voivatkin mielestämme avata uusia lähestymistapoja ja inspiroida taidelähtöisiä opetusikäytäntöjä. Kehitämmekin hankkeessa opetuksen käytäntöjä, joissa yhdistyvät analyttinen ja affektiivinen ulottuvuus ja joissa tunnustetaan sekä kirjallisen teoksen esteettisyys että sen kyky vaikuttaa ja

Taidelähtöinen kirjallisuuden opetus voi kuitenkin tukea sekä analyttisiä että affektiivisiä lähestymistapoja

koskettaa lukijaa. *Growing into Literature* -tutkimushankkeen tavoitteena on palauttaa kirjallisuudenopetuksen ytimeen lukemisen aktit, lukemisen aikaiset taiteelliset prosessit sekä kirjallisuuden esteettinen ydin. Tavoitteenamme on vahvistaa kirjallisuuden asemaa taiteen muotona sekä niitä polkuja, joita pitkin lapset ja nuoret astuvat kirjalliseen maailmaan läpi kouluajan. Hankkeessa tuotetaan ja syvennetään ymmärrystä dialogisista ja performatiivisista menetelmistä uusimman tutkimuksen pohjalta. Täten pyrimme edistämään kokemuksellista lukemista ja oppilaiden toimijuutta koskevia teorioita ja käytäntöjä kirjallisuudenopetuksessa.

Edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi tutkimuksessa tarkastellaan kirjallisuuskasvatuksen taustalla vaikuttavia kirjallisuusteorioita ja luodaan narratiivisen toimijuuden teoriaan perustuva perusta merkitykselliselle ja eheälle kirjallisuuden opetussuunnitelmalle. Tutkimme taidelähtöistä kirjallisuuden opetusta runotyöpajojen sarjan avulla sekä tarkastelemme opettajien ja oppilaiden käsityksiä ja kokemuksia taidelähtöisistä lähestymistavoista kirjallisuudenopetuksessa. Tavoitteenamme on tuottaa opetusmateriaaleja ja tehtäväkokonaisuuksia, jotka vahvistavat oppilaiden toimijuutta ja kokemuksellisuutta läpi koko koulupolun.

Tutkimuskonsortiomme osahankkeet kohdistuvatkin näihin alueisiin. Kirjallisuuskasvatuksen dosentti Kaisu Rättyä johtaa koko hanketta ja Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnassa toteutettavaa osahanketta *Kirjallisuudenopetuksen merkitykselliset ja koherentit opetussuunnitelmat ja oppimateriaalit*. Kirjallisuustieteen dosentti Aino Mäkikalli johtaa Turun yliopiston yleisen kirjallisuustieteen oppiaineessa toteutettavaa osahanketta *Kokemuksellisuus ja kerronnallinen toimijuus kirjallisuudenopetuksessa*. Kirjallisuusdidaktiikan dosentti Heidi Höglundin johtamassa Åbo Akademin osahankkeessa *Analyysin ja affektin yhtälö. Taidelähtöiset kirjallisuudenopetuksen menetelmät* yhdistyvät kirjallisuusdidaktiikan tutkimus sekä opetuskokeilut normaalikoulussa, kun runotyöpajoja toteutetaan kirjailija Athena Farrokhza-

din johdolla. Tutkimusaineistoamme ovat moninaiset empiiriset aineistot opetussuunnitelmateksteistä oppimateriaaleihin, runotyöpajojen videointeihin ja opettajahaastatteluihin.

Hankkeen yksi painopiste on kirjallisuusedidaktiikkaan ja kirjallisuuden opetukseen liittyvien oppinnätteidien tekijöiden ohjaus. Osahankkeissa on mukana niin postdoc-tutkijoita kuin väitöskirjatutkijoita, jotka esittelevät tutkimuksiaan tutkijaseminaareissa. Tutkijaseminaarit ovat avoimia, ja ensimmäinen näistä järjestettiin maaliskuussa 2026 Tampereella. Tuolloin konsortion osahankkeiden projektipäälliköt ja tutkijat esittelivät omia tulokulmiaan aiheeseen. Kaisu Rättyä pohti nykyisten äidinkielen ja kirjallisuuden opetuksen opetussuunnitelmien haasteita ja niiden selättämistä. Näitä kysymyksiä hän on tarkastellut hankkeen ensimmäisessä julkaisussa *Ainedidaktikka*-lehden artikkelissaan ”Koherenssi perusopetuksen äidinkielen ja kirjallisuuden opetussuunnitelmissa” (2026). Heidi Höglund tarkasteli kirjallisuusedidaktiikan haasteita postteorian valossa. Aino Mäkikalli selvitti, miksi kirjallisuus on tärkeä koulun oppiaine. Professori Hanna Meretoja Turun yliopistosta puolestaan avasi kerronnallisen toimijuuden näkökulmaa. Lisäksi tutkimushankkeen tutkijat Päivi Koponen (Turun yliopisto), Mirja Nieminen (Tampereen yliopisto) ja Katrina Åkerholm (Åbo Akademi) sekä väitöskirjatutkijat Elias Heikkonen (Turun yliopisto), Victoria Kotkamaa (Åbo Akademi) ja Jenna Niskakangas (Tampereen yliopisto) kertoivat omista tutkimustehtävistään hankkeen aikana.

Lähteet

- Aerila, Juli-Anna, Mari Siipola, Merja Kauppinen & Johanna Lähteelä 2022. Finnish Children's Perceptive to Kamishibai. A Multisensory Storytelling Method for Arts-Based Literature and Language Education. *Journal of Creative Practices in Language Learning and Teaching* 10(2), 11–26. DOI: 10.24191/cpl.v10i2.19819.
- Alsop, Johanna 2015. *A Case for Teaching Literature in the Secondary School. Why Reading Fiction Matters on an Age of Scientific Objectivity and Standardization*. New York: Routledge. DOI: 10.4324/9781315742069.
- Axelsson, Marcus, Lisa Källström & Kaisu Rättyä 2023. Vem tar ansvaret? Ekologisk hållbarhet i nordiska läroplaner. Teoksessa *Økokritiske dialoger. Innganger til arbeid med bærekraft i nordiska läroplaner*. Toim. Nina Goga, Lykke Guanio-Uluru, Kristine Kleveland & Hege Emma Rimme-reide, 188–205. Universitetsforlaget. DOI: 10.18261/9788215067148-23-10.
- Dera, Jeroen 2024. ”She Doesn't Consider It to Be Real Literature”. Student Conceptions of the Term 'Literature' and The Notion of Literary Competence. *L1-Educational Studies in Language and Literature* 24(1), 1–25. DOI: 10.21248/hesll.2024.24.1.611.
- Erixon, Per-Olof, & Bill Green 2020. Rethinking L1 Education in a Global Era. The Subject in Focus. Teoksessa *Rethinking L1 Education in the Global Era*. Toim. Bill Green & Per-Olof Erixon. Cham: Springer, 1–14. DOI: 10.1007/978-3-030-55997-7_1.
- Gourvenec, Astrid, Heidi Höglund, Maritha Johansson, Kristine Kabel & Margrethe Sønneland. 2020. Literature Education in Nordic L1s. Cultural models of National Lower-Secondary Curricula in Denmark, Finland, Norway and Sweden. *L1-Educational Studies in Language and Literature* 20(20), 1–32. DOI: 10.17239/L1ESLL-2020.20.01.07.

- Höglund, Heidi 2019. Modersmål – och litteratur? Föreställningar om litteraturundervisning. Teoksessa *Genom texter och världar. Svenska och litteratur med didaktisk inriktning – festskrift till Ria Heilä-Ylikallio*. Toim. Heidi Höglund, Sofia Jusslin, Matilda Ståhl & Anders Westerlund. Åbo: Åbo Akademis förlag, 185–199.
- Höglund, Heidi & Sofia Jusslin 2022. Engaging with Poetry on the Wall. Inviting, Seizing, Intensifying, and Transforming Literary Engagements. *International Journal of Education & the Arts* 23(10), 1–19. DOI: 10.26209/ijea23n10.
- Höglund, Heidi & Helle Rørbech 2021. Performative Spaces. Negotiations in the Literature Classroom. *L1-Educational Studies in Language and Literature* 21, 1–23. DOI: 10.17239/L1ESLL-2021.21.02.07.
- Jusslin, Sofia & Heidi Höglund 2021a. Arts-based Responses to Teaching Poetry. A Literature Review of Dance and Visual Arts in Poetry Education. *Literacy* 55(1), 39–51. DOI: 10.1111/lit.12236.
- Jusslin, Sofia & Heidi Höglund 2021b. Entanglements of Dance/poetry. Creative Dance in Students' Poetry Reading and Writing, *Research in Dance Education* 22(3), 250–268. DOI: 10.1080/14647893.2020.1789088.
- Krogh, Ellen 2020. Bildung and Literacy in Subject Danish. Changing L1 Education. Teoksessa *Rethinking L1 Education in a Global Era*. Toim. Bill Green & Per-Olof Erixon. Cham: Springer, 157–176. DOI: 10.1007/978-3-030-55997-7_8.
- Kähkölä, Sara & Kaisu Rättyä 2021. Experimenting with the Linguaging Approach in Teaching Poetry. Contribution to a Special issue – Working with Literature in Nordic Secondary Education. *L1-Educational Studies in Languages and Literature* 21, 1–20. DOI: 10.17239/L1ESLL-2021.21.02.08.
- Kähkölä, Sara & Kaisu Rättyä 2022. Kaunokirjallisia elämyksiä etsimässä. Analyysi perusopetuksen ja lukion opetussuunnitelmateksteistä. Teoksessa *Ainedidaktiikka ajassa. Laajenevat oppimisympäristöt ja eri-ikäiset oppijat*. Toim. Sara Routarinne, Pilvi Heinonen, Tomi Kärki, Anssi Roiha, Marja-Leena Rönkkö & Arttu Korkeaniemi. Ainedidaktisia tutkimuksia 22. Turku: Turun yliopisto, 164–182. <http://hdl.handle.net/10138/353562> (17.4.2026).
- La Rosa, Lotta-Sofia 2023. *Nuoret lukijat kirjakulttuurin murroksessa*. Helsingin yliopisto, väitöskirja.
- Leavy, Patricia (toim.) 2018. *Handbook of Arts-based Research*. New York: The Guilford Press.
- Lemieux, Amelie 2021. Antidualisms in Maker Literacies Research: Processes, Materialities, Mappings. *Education et didactique* 15(1), 9–21. DOI: 10.4000/educationdidactique.7996.
- Meretoja, Hanna 2017. *The Ethics of Storytelling. Narrative Hermeneutics, History, and the Possible*. Oxford: Oxford University Press. DOI: /10.1093/oso/9780190649364.001.0001.
- Mäkikalli, Aino 2023a. Lukion opetussuunnitelmat, oppikirjat ja kaunokirjallisuuden lukeminen 1980- ja 2020-luvulla. Teoksessa *Lukemisen kulttuurit*. Toim. Pirjo Hiidenmaa, Ilona Lindh, Sara Sintonen & Roosa Suomalainen. Helsinki: Gaudeamus, 293–306.
- Mäkikalli, Aino 2023b. Literary Theory and Literature Instruction in Finnish Upper Secondary School. A Historical Survey. *Slovo a Smysl, Word & Sense: A Journal of Interdisciplinary Theory and Criticism in Czech Studies* 20(43), 79–94. DOI: 10.14712/23366680.2023.2.4.
- Mäkikalli, Aino 2024. Lukion ja International Baccalaureate -järjestön Diploma-ohjelman kirjallisuudenopetuksen ja kirjallisuusteorian suhteita. Teoksessa *Miten luenne? Kirjallisuuden kouluopetuksen mahdollisuuksia*. Toim. Aino Mäkikalli, Elias Heikkonen, Kaisa Ilmonen & Päivi Koponen. Helsinki: SKS, 73–100. DOI: 10.21435/tl.288.
- Niskakangas, Jenna & Kaisu Rättyä 2024. Romantiikka lukion kirjallisuudenopetuksessa – Kirjallisuushistorian pelkistyminen vuoden 2019 opetussuunnitelman mukaisissa oppikirjoissa. Teoksessa *Ainedidaktisia näkökulmia perustaitojen opetukseen ja arviointiin*. Toim. Arja Kaasinen, Eeva Haataja, Antti Laherto & Ilona Södervik. Ainedidaktisia tutkimuksia. Helsinki: Helsingin yliopisto, 126–148. DOI: 10.23988/sats.1098.
- Nordström, A. 2023. *Joy in Young Children's Literacy Practices in Early Childhood Education*. (Helsinki Studies in Education 155). Helsingin yliopisto, väitöskirja.

- Ongstad, Sigrid 2024. L1-Didactics and the Global Pressure from Anglo-Saxon New Literacies. Gained Disciplinarity at Risk? *L1-Educational Studies in Language and Literature* 24(2), 1–30. DOI: 10.21248/l1esll.2024.24.2.610.
- Opetus- ja kulttuuriministeriö 2023. *PISA 2022 First Results*. Report. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-263-949-3> (17.4.2026).
- Pieper, Irene 2020. L1 Education and the Place of Literature. Teoksessa *Rethinking L1 Education in a Global Era*. Toim. Bill Green & Per-Olof Erixon. Cham: Springer, 115–132. DOI: 10.1007/978-3-030-55997-7_8.
- Rättyä, Kaisu 2019. Hur legitimeras litteraturundervisningen i Finland? Teoksessa *Genom texter och världar. Svenska och litteratur med didaktisk inriktning – festskrift till Ria Heilä-Ylikallio*. Toim. Heidi Höglund, Sofia Jusslin, Matilda Ståhl & Anders Westerlund. Åbo: Åbo Akademis förlag, 201–216.
- Rättyä, Kaisu 2026. Koherenssi perusopetuksen äidinkielen ja kirjallisuuden opetussuunnitelmissa. *Ainedidaktiikka* 10(1), 89–113. DOI: 10.23988/7hk38770.
- Sundby, Anniken Hodtvet & Kari Anne Rødnes 2023. Knowledge of What? Teachers' Perspectives of an L1 Language and Literature Subject Curriculum Document. *L1-Educational Studies in Language and Literature* 23(1), 1–26. DOI: 10.21248/l1esll.2023.23.1.504.
- Tainio, Liisa, Sanni Lehtis & Lotta-Sofia Aaltonen 2020. Literary Landscapes in Finnish Schools. Gender and National Diversity. Teoksessa *Does Knowledge have a Gender? A Festschrift for Liisa Husu on Gender, Science and Academia*. Toim. Sofia Strid, Dag Balkmar, Jeff Hearn & Louise Morley. Örebro: Örebro universitet, 88–99.
- Witte, Theo & Florentina Sâmihăian 2013. Is Europe open to a Student-Oriented Framework for Literature? A Comparative Analysis of the Formal Literature Curriculum in six European Countries. *L1-Educational Studies in Language and Literature* 13(1), 1–22. DOI: 10.17239/L1ESLL-2013.01.02.
- Åkerholm, Katrine & Heidi Höglund 2022. Möte med det obestämbara. Ungdomars tolkningsförhandlingar med bilderboken *Hemma hos Harald Henriksson*. *Acta Didactica Norden* 16(3), 1–19. DOI: 10.5617/adno.8720.